

Uw land zal getrouwd worden

In de Bijbel kom je op veel plaatsen de huwelijksmetafoer tegen. De HEERE presenteert Zich als de Bruidegom van Zijn volk. Hij heeft dat volk getrouwd, zegt Hij in Jeremia 3:14. Ook in Jesaja 62 wordt de HEERE als Bruidegom van Zijn volk getekend. In bovenstaande tekst lijkt het, dat Hij ook getrouwd zal zijn met het land Israël. Wat betekent dat?

Deze tekst komt uit het tweede gedeelte van het bijbelboek Jesaja. Dat deel begint in hoofdstuk 40 met de bekende troostwoorden aan het adres van Sion dat haar strijd vervuld en haar ongerechtigheid verzoend is. Het is een boodschap van genadig herstel, van terugkeer en heil. Dat heeft Sion zeker nodig. Het is met stad en land ellendig gesteld. De ballingschap wordt door Jesaja in felle kleuren geschilderd, stad en tempel zullen geplunderd en verwoest worden vanwege de zonden (Jes. 6:11; 24:1-12). De Heere verlaat Zijn volk omdat het Hem verlaat (Jes. 1:4; 6:12).

Toch betekent dat niet het einde van Israël. De verbondsrelatie met het volk is van Gods kant toch onverbreekbaar (Jes. 54:10). In bruidsterminologie schildert Jesaja in hoofdstuk 54 de tere liefde en ontferming van de HEERE voor Zijn volk. In Jesaja 62 lijkt die liefde niet alleen het volk, maar ook Jeruzalem en het land te raken.

De Knecht des HEEREN

Wie is er eigenlijk aan het woord in hoofdstuk 62? De meningen lopen

uiteen. Sommigen menen dat het God Zelf is, anderen zeggen weer dat het de profeet Jesaja is. Vers 6 lijkt echter onmogelijk door Jesaja gesproken te kunnen zijn. Aangezien in hoofdstuk 61 de Knecht des HEEREN aan het woord is, is het aannemelijk dat Hij ook het woord voert in hoofdstuk 62. In Jesaja 41 wordt het volk Israël aangeduid als knecht, maar gaandeweg komt steeds meer naar voren dat deze Knecht ook een Persoon is. De omschrijvingen van Hem maken duidelijk dat het om de Messias gaat.

Om Sions wil zal Hij niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal Hij niet stil zijn, totdat haar Gerechtigheid voortkome als een glans, en haar Heil als een fakkel die brandt, zo begint hoofdstuk 62. De Knecht verzekert in vers 4 dat er in de toekomst niet meer tegen de stad Jeruzalem 'de verlatene' gezegd zal worden. Het woord verlatene wordt in de Bijbel gebruikt voor een verlaten vrouw (Jes. 54:6). Tegen het land zal niet meer gezegd worden 'woestenberg'. Het woord woestenberg kan ook vertaald worden met 'eenzame' (vrouw), zoals in Jes. 54:1 gebeurd. Sommigen Bijbelver-

talingen geven het woord woestenberg ook weer als 'verlaten vrouw' (vgl. de Willibrordvertaling 1995).

Een nieuwe naam

De Knecht des HEEREN kondigt aan dat Jeruzalem van de HEERE een nieuwe naam zal krijgen (vers 2). In vers 4 wordt die naam genoemd: 'mijn lust is aan haar'. Het woord lust of welgevallen wordt in de Bijbel gebruikt voor de genegenheid van een man voor een vrouw (Gen. 34:19 en Deut. 21:14). Net als de stad, krijgt ook het land een nieuwe naam van de HEERE: 'het getrouwde'.

De vraag is met wie het land zal trouwen. Is dat met de HEERE of is dat met de bewoners, de rest die uit Babel terugkeert naar Sion? De woorden aan het slot van het bijbelvers 'en uw land zal getrouwd worden' suggereren dat er mensen met het land zullen trouwen.

Het getrouwde land

De getrouwen zijn de burgers. De uitdrukking getrouwd worden, wordt in de Bijbel ook vertaald met 'bewoond', 'beheerd' of 'in bezit genomen' worden. Een

samen luisteren

Tot u zal niet meer gezegd worden: de verlatene; en tot uw land zal niet meer gezegd worden: het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar; en uw land: het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.

Jesaja 62:4 (Statenvertaling).

man die met een vrouw trouwt, neemt zijn vrouw ook liefdevol in bezit. Aangezien het woord getrouwd meer de relatie dan de situatie benadrukt, kunnen we zeggen dat de bewoners een relatie hebben met het land en dat het land een relatie heeft met de bewoners. Dit is ook in lijn met het woord lust of welgevallen in vers 4.

Dubbele lading

Wat is de relatie van de HEERE met het land? Wie het hele vers op zich in laat werken, kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het 'getrouwd worden' op z'n minst een dubbele lading heeft. Dat is niet vreemd, gezien de nauwe relatie die de HEERE met Zijn volk heeft. Het land zal getrouwd worden door het volk Israël, dat op zijn beurt door de HEERE getrouwd is. Vers 5 wijst daar ook zeker op: 'Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, *alzo* zullen uw kinderen u [het land] trouwen; en *gelijk* de bruidegom vrolijk is over de bruid, *alzo* zal uw God over u vrolijk zijn.' Er is dus ook een relatie tussen de HEERE en het land.

Vervulling van de belofte

Wanneer zal Jeruzalem met die nieuwe naam genoemd worden? We kunnen hier denken aan het moment van terugkeer uit de ballingschap. Er zal volgens vers 8 en 9 weer geogst worden; de HEERE zal ervoor gedankt worden in Zijn heiligdom.

'Getrouwd' benadrukt meer de relatie dan de situatie

We kunnen ook een lijn trekken naar de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, dat als bruid van God neerdaalt uit de hemel (Opb. 21). Het is de bruid van Christus, bestaande uit Israël en de gelovigen uit de heidenen. Zij worden toegevoegd aan Sion (Jes. 56:1-8). Het heil van Israëls God gaat na Goede Vrijdag, Pasen en Pinksteren vanuit Sion de wereld door.

Maar wat betekent dat voor nu? De Bijbel maakt duidelijk dat, wanneer Israël de HEERE ongehoorzaam is en het land

met zonden verontreinigt, het land zijn inwoners zal uitspuwen (Lev. 18:28 en 20:22). Dat woord is waar gebleken tijdens de ballingschap en ook daarna. Toch blijft de verbondsrelatie van Gods kant onverbreekbaar. De genadegiften en de roeping van God zijn onberouwelijk (Rom. 11:29). De verbondstrouw, de huwelijksrouw, van de kant van de HEERE is blijvend; de band tussen God, volk én land daarmee ook. De unieke relatie tussen de HEERE en het land blijft bestaan.

Niet zwijgen

Het is onze roeping dat ook wij omwille van Sion niet zullen zwijgen, maar spreken (vers 1) en met de Knecht des HEEREN meebidden om de ultieme vervulling van de beloften uit Jesaja 62, net als de wachters uit vers 6 en 7. 'En zwijg niet stil voor Hem, totdat Hij bevestigde en totdat Hij Jeruzalem stelde tot een lof op aarde.' De Knecht heeft er een dure prijs voor betaald (Jes. 53). «

Drs. G.J. Post is chr. geref. predikant in Nieuwpoort en deputaat Kerk en Israël.

Gespreksvragen:

1. Wat vindt u van de stelling dat de HEERE een unieke relatie heeft met het land Israël. Wat betekent dat concreet voor u?
2. Stelling: de zorgen in het land en de blijvende discussies over de landsgrenzen van Israël tekenen de slechte staat van het huwelijk tussen de HEERE en Zijn volk.
3. 'Om Sions wil zal ik niet zwijgen', zegt vers 1. Op welke manier kunnen wij spreken tot heil van Israël?

Geert Jelle Post

